Canadian National Railways

Utmärkt Trafik till

STILLA HAFS-KUSTEN

LÄMNAR UNION STATION DAGLIGEN kl. 10:10 e.m.

PÅ EDER TRIP TILL

ÖSTRA CANADA

FÄRDAS MED **Canadian National**

TÅG LÄMNA DAGLIGEN 3:30 E. M.

FÖRDELAKTIGASTE VÄGEN
BÄSTA UTRUSTNINGEN

FULLSTÄNDIG UPPLYSNING VID

TOURIST AND TRAVEL BUREAUS

MAIN and PORTAGE. — M. 1066 — — 676 MAIN ST. G. 4755.

SVENSK KULTURELL STRÄVAN.

(Forts. fr. Sid. 4.)

tur; Kritisktbiografiska arbeten av Schück, Warburg, Fryxell, Malmström, Atterbom, Ljunggren och Wieselgren; Serien "Svenskar"; Uppsatser av Landquist; översättningar från Fredrika Bremer, Topelius och Sophie Schwartz; Arbeten — så gott som fullständiga — av Selma Lagerlöv, Oscar Levertin, Rydberg, Heidenstam, Per Hallström, Strindberg, Heidenstam, Tor Hedberg, Ellen Key, Nicander, Bolander, Ossiannilsson, Ling, Runeberg, Snoilsky, Söderberg, Osvar Odd, Ernst Ahlgren, Christoffer Böök, Axel Lundegård, Beskow, Albert Engström, Almquist, C. F. Dahlgren etc.; Den heliga Birgittas liv och uppenbarelser behandlas i över 40 volymer, varibland många handskrifter från 15-, 16- och 1700-talet på skilda språk; Swedenborgs verk, omkring 70 titlar och 200 a 300 volymer, kanske fler; Ett stort antal ännu ej katalogförda böcker och doktorsavhandlingar från Sverige (flera tusen till antal).

Utrymmet tillåter ej nämnandet av flera, och detta urval gör intet somhelst anspråk på att vara fullständigt. Men förhända skall en ökad kännedom om de möjligheter, som redan finnas för beredandet av ett aktat rum åt skandinaviska och speciellt svenska studier vid Yale universitet, stimulera intresset för denna sak bland våra landsmän och uppfordra våra unga "under-graduates" till att göra bruk av dem, i all synnerhet som erkännande gives därför i College-examen. Ty endast om intresse visas bland svenskarna själva, kan man vänta, att det här antydda målet skall hinnas. — G. D.R. i "Nordstjärnan".

BOKSKÅPET.

En nödvändig möbel i varje svenskt hem.

Ett hem där bokskåpet saknas verkar fattigt, det må i övrigt vara aldrig så propert, ty det är andligen fattigt. Det finnes dock många burgna hem, som rent av överflöda av möbler i övrigt, där man förgäves söker efter denna hemmets prydnad och där bokbeståndet inskränker sig till några böcker som travats upp på förmaksbordet.

Antingen måste man i dessa hem helt sakna intresse för litteraturen eller också måste man anse att böcker äro för dyra och sålunda anlitar lånevägen. I båda fallen är man i saknad av den rätta förståelsen för böckernas egentliga värde. Ty även den som läser aldrig så flitigt, men som helt fyller sitt behov av böcker genom lånebiblioteket, saknar förståelsen för värdet av boken. Ty den goda boken är icke blott ett sällskap för ögonblicket, som vi taga till för att förkorta en annars långsam stund för att sedan aldrig mera fråga efter. Nej, den goda boken är vännen med vilken vi umgås så ofta som möjligt, vännen som vi allt bättre och bättre lära oss att känna och förstå och som ger oss allt mer och mer för vår inre människa. Detta kan aldrig den lånta boken helt bli och därför måste den egna boken bliva läst och sålunda bokskåpet bli en viktig faktor i hemmets möblemang. Detta skulle alltså inte vara en möbel som vi börja att tänka på först när allt annat är fullständigt i hemmets inredning, utan det har rätt att betraktas som en nödvändighetsvara lika väl som sittsoffan och matbordet. Dock följer härav inte som naturnödvändighet att bokskåpet skall vara fulproppat med böcker.

Vartill dylik fyllning leder, får man se alltför många avskräckande bevis på, där kanske flera hyllor av bokskåpet äro fyllda med mindervärdig gottköpslitteratur. Böcker äro en vara, som man allra minst bör stormköpa. Så visst som varje god bok är en god vän, måste den väljas med urskillning. Hellre en halv hylla fylld med goda böcker än hela bokskåpet fullt av mindervärdiga. Vi borde nog inte vara alltför förskräckta för en bok som kostar några kronor. Det är under alla förhållanden billigare att betala tio kronor för en bok som är oss till verklig nytta och glädje, än en krona stycket för tio stycken av tvivelaktig halt.

Ett bokskåp i hemmet med väl valt innehåll får barnen att älska och vårda boken. Boken binder barnen vid hemmet. Den öppnar för dem ett skönhetsrike med äventyr och romantik i hemmets lugna hägn. Det är därför synnerligen viktigt att bokskåpet har någonting för barnen. Så blir boken för den unga det bästa hemmet har näst far och mor; den blir kamraten vid aftonlampan och följeslagaren ut i livet. Och vem vet? Kanske när frestelser eller prövningar möta den unga mannen eller kvinnan därute i livet, att just ett ord från en bok därhemma gör sig påmint och återskänker den styrka och kraft som han eller hon var nära att förlora. Kanske att just ett ljust minne från en stund, då familjen var samlad kring boken därhemm, blir en stjärna, som lyser och leder, när foten är nära att gå vilse. Ty oftare än vi tro är det de små händelserna i livet, som etsa sig in i minnet och bli de goda féer som stå vid vår sida i rätt ögonblick.

INGEN FRUKTAN MER
För TANDLÄKARENS STOL

Varje modern vetenskaplig utrustning är i detta moderna etablissement i vana tandläkares händer — de utföra arbetet smärtfritt.

Vårt arbete är ojämförligt i fulländning och utseende. Har Ni fruktat att hava tandarbetet utfört? Det behöves icke; vi hava tjogtals av tillfredsställda patienter, som kunna för Er säga:

"Gjorde ej alls ont".

Är Ni otillfredsställd med inpassningen av Edra konstgjorda tänder? Om så, försök våra

Smärtfri utdragning av tänder. Guldfyllnad. Porslinsfyllnad. Silver och Alloy-fyllnad.

Varje del av tand-arbetet bär Robinsonstämpeln. När Ni blir trött på att experimentera med otrända tandläkare, låt mig få ett tillfälle. Hundratals och åter hundratals av vittnesbörd från patienter. Jag har intet annat kontor i västra Canada. Låt Eder icke bedragas av samvetslösa tandläkare, som försöka få Er att tro, att de hava mitt system.

Kom ihåg platsen.

DR. ROBINSON
Dentist and Associates
Birks Bldg., Smith & Portage
WINNIPEG, CANADA

MANITOBA.

Eriksdale. Den svenska lutherska ungdomsföreningen i Eriksdale kommer att hålla en korgauktion och fest i Nylands skolhus torsdagen den 25 mars kl. 7 e.m. Ett gott program kommer att utföras. Alla äro på det hjärtligaste välkomna. Damerna ombedjas att medtaga en korg eller kaffedopp. — **Kommitterade. Sec.**

SASKATCHEWAN.

KYRKOMÖTE.

Canada konferensen av den Sv. luth. Augustana-synoden höll sitt sjätte årsmöte i Kinistino och Melfort, Sask. från den 9 till den 14 mars. Mötet var ovanligt väl representerat av konferensens till ett sextiotal uppgående församlingar och samtliga pastorer jämte i konferensens tjänst anställde kateketer. Den verkställande kommittén, konferensmötets förberedningsutskott, sammanträdde den 9 mars. På f. m. den 10 mars kl. 10:30 f. m. öppnades konferensen med högtidlig högmässogudstjänst, då konferenspredikan hölls av konferenspresidenten pastor V. J. Tengwald.

Under dagens lopp diskuterades vid pastoral-konferensen flera vitala, praktiska i det kyrkliga livet och den kyrkliga verksamheten djupt ingående frågor. Vid förhandlingarnas första session återvaldes pastor V. J. Tengwald till president; pastor O. Philip Johnson valdes till vice pres. och pastor L. Mellander till sekreterare. Pastor J. E. Lindberg omvaldes till kassör. Presidenten uppläste en omfattande och sakrik årsberättelse över vilken sedan ett tillsatt utskott inkom med betänkanden i de viktigare frågorna, vilka behandlades. Bland sådana frågor voro skolsaken, upprättandet av en barnhärtighetsinrättning, tidningssaken och insamlingarna för synodens Ministerial Aid fund och för missionen de viktigaste. Konferensen ämnar med allra första grundlägga en barmhärtighetsinstitution i eller i närheten av Winnipeg. Tre nya församlingar upptogos i konferensens gemenskap, nämligen sv. luth. Salems församlingen i Uppland, Alta., sv. luth. Immanuelsförsamlingen i Kamsack, Sask., och sv. luth. Berea- församlingen i Punnichy, Sask. Vackert väder gynnade mötet, varav förra hälften hölls i Kinistino och senare delen i Melfort. Konferensens kvinnomissionsförening med fru Tengwald i spetsen höll flera sessioner och fester under mötet, och två nya föreningar stiftades. Vid kvinnornas avslutningsfest upptogs en kollekt på $153.00. En myckenhet av väl förberedda tal och predikningar höllos under konferensmötet. Nästa årsmöte kommer att hållas i Stockholm, Sask., den 19 mars 1921.

SASKATCHEWAN.

Wadena. — Mrs. Maren Skogstad har gått hem. Lördagen den 13 mars kl. 5 på morgonen avsomnade hon stilla och fridfullt efter endast 3 veckors sängliggande. Dödsorsaken var ålderdomssvaghet. Mrs. Skogstad var född den 13 dec. 1828 i Österdalen, Norge. Hon flyttade till Monselven och bodde där i 40 år, varifrån hon kom för 13 år sedan hit till Canada i sällskap med sin son Ole Skogstad. Hon har varit änka i endast 15 gr. Äktenskapet välsignades med 6 söner, av vilka 4 äro döda i Norge och två bo här i Canada. Den ene, Ole Skogstad, som för en kort tid sedan sålde sin farm 8 mil norr om Wadena och är bosatt här i staden. Den andre sonen, Olaf Skogstad, bor vid Ponas Lake, 30 mil norr om Wadena. — Mrs. Skogstad var en äkta gammaldags kristen, som under alla förhållanden förtröstade på Gud och aldrig blygdes för att bekänna honom. Fastän hennes ålder var 91 år och 9 månader, hade hon dock haft en god hälsa upp till de sista 3 veckorna. Begravningen ägde rum från Skand. baptistkyrkan härstädes den 17 mars och jordfästningen förrättades å Wadena kyrkogård. — **P. M. Meyer.**

DEN AMERIKANSKA OCH FRANSKA HUSMODERN.

I en amerikansk tidskrift förekom för en tid sedan en artikel om amerikanska och franska husmödrar. Följande lilla utdrag därur kan kanske ha sitt intresse för Hushållsbladets läsarinnor.

"Franska husmödrar få uppenbarligen bättre varor för sina pengar än de amerikanska och om nu detta är fallet, varpå beror det?" Detta var den fråga, som dök upp under ett litet causerie intime i madames boudoir. Madame var parisiska, men hon var också en fransk kvinna, som visste besked om sitt Frankrike och därtill om Amerika och amerikanerna med. Vi satto vid vår gouter, den lilla eftermiddagsmåltid, vid vilken man numera även i Frankrike dricker te. Jag såg mig om i det vackra rummet, där jag saknade något.

"Har ni ingen telefon?" frågade jag.

"Bevare mig, nej!" Madame satt i sin länstol och hade så när tappat koppen. "Den ställer bara till spektakel. Vad skulle jag med telefon? Det är ingen av mina bekanta, som består sig med en sådan. Min man har naturligtvis en på kontoret, men han säger, att den stör och avbryter honom så ofta."

"Alltså rekvirerar ni icke alla varor för hushållet per telefon?" sade jag.

"Nej, det skulle aldrig falla mig in! Hur skulle jag på det sättet kunna få precis det, som jag vill ha?"

Jag blev nyfiken.

"Går ni då alltid själv och gör inköpen?" sporde jag.

"I allmänhet, ja. Varför skulle jag ej det?" svarade madame. "Det vore ej antagligt, att man finge det man ville, om man ej såg på det själv. Och det skulle vara mycket svårare att sammansätta en god middag, om man ej själv valde ut det, som skall användas till densamma. Varför skulle hushållsinköp icke kunna vara en intressant sida av det 'gående i butiker,' som ni amerikanskor finna så roande? Varför kan det ej vara lika spännande att söka finna fina och förstklassiga saker i slakteributiken och i grönsakshandlarnas korgar som att finna dem hos manufakturhandlaren? Vi gå s j ä l v a och därför få vi de rätta sakerna. Det vill säga, de vanliga dagliga uppköpen överlåta vi i regeln åt jungfrun, men det är klokt att även därvidlag någon gång då och då gå själv. Uppköpen roa mig för resten dessutom. Jag tar Jeanne, kokerskan, med mig. Hon har en korg på armen och hon skulle anse det som en personlig förolämpning, om jag lät henne bli hemma.

Vi gå till närmaste torg vid en av de stora boulevarderna. Där äro varorna färskare och billigare och man har större urval än hos de små grönsakshandlarna på vår egen gata. Jag träffar många av mina bekanta ute på samma expedition som jag och vi få i förbifarten en liten pratstund. Jeanne och jag resonera om vad vi som bäst skola köpa. Vi välja vanligen något som det är gott om och därför billigt. Och så köpa vi alltid till slut blommor med oss hem — ma chére amie, allt det kan man icke göra per telefon!"

Jag måste giva henne rätt — men så ha vi ju ej i Amerika det måleriska och välordnade torgsystemet, som kan fresta oss under de tidiga morgontimmarna.

"Men om ni låter kokerskan göra de dagliga uppköpen, tror ni inte att hon bestjäl er så smått?"

"Bestjäl?" Madame funderar ett slag. Så log hon plötsligt. "Ack, ni amerikaner äro lustiga! Ni syftar visst på det, vi kalla la dause du panier, kokerskans provision? Jo, naturligtvis fordrar Jeanne att få sin sou på varje franc — det är en oskriven lag, som gäller för den del av hushållsinköpen, hon har om hand. Det är en sorts erkänd beskattning. Vi veta det och vårt tjänstefolk fordrar det öppet och ärligt.

"Att betala sitt tjänstfolk provision på det de köpa åt en! Jag kan riktigt höra, hur förargad en amerikansk husmor skulle vara! Men månne det i längden och på det hela taget blir dyrare än alla edra telefoneringar?"

"Det är i alla fall ödslande med tid att låta jungfrun gå och handla," anmärkte jag.

"Ingalunda, och det är dessutom mycket diplomatiskt. Hon tycker, det är roligt, det ger omväxling åt hennes liv. Hon får sig en pratstund på torget och kommer uppfriskad hem och har då annat att tänka på än mina ofullkomligheter."

"Ni franska husmödrar ha rykte om er att vara de mest ekonomiska i världen," sade jag. "Vill ni inte yppa för mig, vari er hemlighet består?"

"Gärna," svarade madame. "För det första: vi köpa alltid i små partier och aldrig mera än som går åt. För det andra: Vi betala allt kontant. Och för det tredje: Vi se själva efter vårt tjänstefolk."

"De franska tjänarne äro bättre än de amerikanska," sade jag med en suck. "Våra tåla snart ej, att vi sticka ut näsan i vårt eget kök."

"Tror ni ej," sade madame stilla, "att hela hemligheten ligger i hur vi ordnat vårt liv? Ni amerikanskor leva ert liv så mycket utom hemmet, under det att vi franska kvinnor av medelklassen leva så mycket i våra hem?...."

Ett litet spratt.

Mitt namn är Mary Bateman, jag är nitton år och har en medfödd benägenhet att spela mina medmänniskor större eller mindre spratt. Och dessutom har jag en bror.

Om det någonsin existerat en fåfäng och inbilsk karl, så var det denna min bror John. Han är fyra år äldre än jag, och detta begagnade han sig av för att tyrannisera mig på ett helt enkelt avskyvärt sätt, men efter den händelse, som jag här skall berätta har han blivit som en annan människa.

John inbillade sig, varenda ung flicka, han såg, lade sig ut för honom, ja, jag tror verkligen, att han inbillade sig, att han kunde få vilken flicka som helst, som han friade till.

John hade plågat mig en längre tid. För det första ville han jämt ha reda på varför det där "kontorsäcklet" Blair jämt och ständigt sprang in och ut i huset. Och ändå är det ett faktum, att bankkamrer Blair är hela stadens stilligaste ungherre! För det andra brukade han underätta mig om, att de unga flickor, som kommo och hälsade på mig, bara kommo för att "fiska" efter honom.

Till slut blev jag trött på alltsammans och beslöt att ge honom en läxa. Jag visste, att han alltid läste giftermålsannonserna i tidningen och jag hyser en stygg misstanke om att han en gång svarat på en dylik giftermålsannons, ty jag visste, att han var på jakt efter ett gott parti.

Därför var det som jag med stor glädje en lördagskväll såg John mycket uppmärksamt studera följande annons:

"Äktenskapsanbud. — En föräldralös dam, 25 år gammal, vacker och smart, önskar korrespondera med en herre med gott utseende och ungefär av samma ålder. Förmögenhet icke nödvändig, då hon äger 5,000 pund sterling och dessutom har en årlig inkomst av 250 pund. Svar med fotografi till "K. 33," Times expedition, Doncaster."

John påstod att han måste skriva ett par affärsbrev, och var flitigt syselsatt på sitt rum hela kvällen. Men jag skrattade för mig själv, då jag såg, att ett av "affärsbreven" var adresserat till "K. 33." Min glädje och spänning blevo icke mindre då det följande tisdag kom ett brev från Doncaster till herr John Bateman skrivet med en vacker kvinnlig handstil.

John skulle träffa sin sköna okända på stationen i Doncaster klockan halv 8 på torsdagskvällen. Och han skulle känna igen henne därpå, att hon bar en randig mångfärgad näsduk i handen och en röd ros på bröstet, medan han å sin sida skulle bära en blå halsduk med vita prickar och en vit ros i knapphålet. Hur jag kunde veta detta, skall läsaren sedan få veta.

Han klädde sig ytterligt omsorgsfullt denna lördagseftermiddag. Allt och alla i huset tycktes vara i vägen för honom. Han råkade i ett förfärligt uppror, därför att hans skjortknapp föll ur och fullade under sängen. Han lade sig på knä, tände på tändstickor och trevade förgäves efter den. Omsider måste han gå ned och skicka jungfrun efter en ny knapp; och medan han väntade på henne, var han ohövlig mot oss allesammans precis som om det varit vårt fel, att han tappat knappen. På det sättet fortfor han.

Naturligtvis var hans uppförande mycket plågsamt för mina föräldrar, men min syster Martha och jag hade förfärligt roligt däråt, oaktat vi måste skratta i smyg, då John eljest helt enkelt hade blivit vansinnig.

Så fort min bror givit sig i väg togo Martha och jag på oss ett par gamla kappor, lånade hattar och schalar och följde efter honom, i det vi noga aktade oss, så att han inte fick syn på oss.

Under det John for med tåget direkt stego vi av i Midland och togo därefter expresståget på en annan linje så att vi lyckades hinna fram till Doncaster före honom. Här gingo vi in i väntsalen för att bevittna, hur händelserna utvecklade sig.

John kom, steg av tåget och började promenera fram och tillbaka på perrongen, under det han ivrigt höll utkik efter en ung dam med randig näsduk och röd ros. Ah, — där var hon ju. Hon kom rätt emot honom! De möttes och skakade hjärtligt hand med varandra, och jag har aldrig sett John så strålande och älskvärd ut. De passerade just förbi väntsalen, då en ung flicka med randig näsduk och röd ros kom ut därifrån. Hon lade synbarligen inte märke till, att Johns följeslagerska var utrustad på samma sätt, ty hon gick rätt fram till John och sträckte fram handen med dessa ord:

— God afton, herr Bateman! Ni är visst en smula försenad. Men förlåt— vem är detta? Hon såg på Johns följeslagerska med den största häpnad.

Min bror såg ut, som om han tappat både näsa och mun. Han såg från den ena till den andra och frågade därpå den sist anlända:

— Törs jag fråga, vem ni är, min fröken?

— Ja, det törs ni, svarade hon skarpt. Jag är fröken Kate Learoyd, som ni kommit överens med att träffa i kväll. Men ni ämnar således driva med mig? Men då skall jag säga er, att den här saken inte kommer att sluta med detta!

— Driva med er, fröken Learoyd! utbrast John. Jag försäkrar er, att jag trodde, att denna dam var ni. På grund av en egendomlig slump bär hon, som ni själv ser, samma igenkänningstecken, som vi kommit överens.

— Är ni fröken Kate Learoyd! utropade hon, ytterst förbluffad och mycket förargad. Det är ju mitt namn, och jag skulle möta den här herrn i kväll.

Vid denna tidpunkt hade några stycken passagerare hunnit samlas i närheten, och de hade tydligen mycket roligt åt den lilla komedien. Men John var röd som en kokt hummer i ansiktet.

Under det de talade hade de gått några steg framåt och då John höll sig några steg framför de båda damerna, tror jag, att han funderade på att taga till flykten. Men just som han vände sig mot utgångsdörren — vem kom väl inrusande genom den, om inte dam nr. tre med randig näsduk och röd ros.

Då hon såg John stå där, gick hon direkt fram till honom och sade:

— Jag är fröken Kate Learoyd! Ni är förmodligen John Bateman?

I sin hjälplöshet sträckte John fram handen men säkert trodde den stackarn, att han hamnat i ett dårhus! Han såg sig omkring som ett sårat lejon — och tog plötsligt till benen! Han sprang allt vad han orkade ut från stationen och ned genom Doncaster. Det sista, vi sågo av honom, var ett par fladdrande rockskört, som försvunno i fjärran.

När Martha och jag kommo hem vid halv elva tiden på kvällen, hade John gått och lagt sig, och mor talade om för oss, att han varit vid lika dåligt humör när han kom hem som när han gick.

Påföljande dag infann sig en pojke och avlämnade tre randiga näsdukar och tre röda rosor. Mor tog emot paketet, på vilket stod skrivet: "Från fröken Kate Learoyd till herr John Bateman med hjärtliga hälsningar!"

Hur jag kunnat ordna det hela frågar ni? Jo, jag hade fått min vän, herr Blair att övertala tre skådespelerskor, som han kände till att spela Kate Learoyds roller. Jag hade satt in annonsen, och de tre skådespelerskorna hade med liv och själ gått in på skämtet.

Min bror svarade sedan dess aldrig på några giftermålsannonser, och minst hälften av sin fåfänga blev han av med. Han slutade också upp med "det där kontorsäcklet Blair," som snart skall bli min man.

Han lyckades aldrig lista ut sammanhanget — i varje fall fick han aldrig reda på min andel i historien.

Magsjukdomar förorsakas av acidity

Omtalar säkert, snabbt botande av acidity-indigestion

S. k. magsjukdomar, såsom indigestion, gas, surhet, magvärk och oförmåga att behålla föda äro troligen i nio fall av tio endast bevis på att stor avsöndring av acid äger rum i magen, förorsakande bildning av gas och acid indigestion.

Gas utvidgar magen och förorsakar full, spännande, brinnande känsla, ibland känd under namn av halsbränna, medan aciden irriterar och inflammerar de delikata hinnorna i magen. Det beror uteslutande på för mycken avsöndring av acid.

För att stoppa eller förebygga denna förstörning av födoinnehållet i magen och neutralisera aciden och göra den skadelös, är en tesked bisurated magnesia ett gott och effektivt korrektiv av acidmage och bör tagas i ett kvarts glas av vatten, varmt eller kallt, efter måltid eller när gas, surhet eller eller acid förnimmes. Detta gör magen söt och neutraliserar aciden på några minuter och är fullkomligt oskadligt och hälligt att använda.

Ett antiacid som bisurated magnesia, som kan erhållas på alla apotek antingen i pulver eller tabletform, sätter magen i stånd att arbeta utan artificiellt bistånd. Magnesia kommer i flere former, så var förvissad om att efterfråga och taga endast Bisurated Magnesia, som är speciellt berett för dessa ändamål.

Ruthenian Booksellers & Publ. Co., Ltd., 850 Main St. Winnipeg.

KOSMOS!
(Den bästa svenska separatorn i marknaden.)
Önskar Ni en förstklassig Cream Separator?

Ni finner i Kosmos en separator, som i sig förenar de allra nyaste idéerna och uppfinningarna inom separatorindustrien.

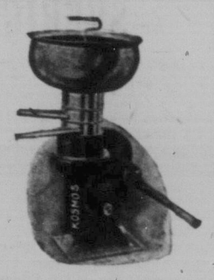

KOSMOS!
(Den bästa svenska separatorn i marknaden.)
Glöm då ej att sända efter katalog över Kosmos!

Säljes under full garanti, både kontant och på avbetalning.

Respektabla personer antagas som agenter.

National Farm Tractor Co., Ltd. 520 Sterling Bank Bldg. Winnipeg, Man. C. J. LANDIN, Manager.

PULVRET.

En distriktläkare hade besökt en sjuk och givit hans hustru recept på ett pulver, som mannen skulle taga in.

— Låt honom få så mycket av pulvret, som man kan lägga på en 25-öring, sade doktorn vid avskedet.

Några timmar därefter fick han ilbud från den sjukes hem, som meddelade, att den sjuke låg i en besynnerlig dvala och syntes ej vilja vakna till liv igen. Doktorn skyndade dit och fann att det förhöll sig så.

— Huru har detta gått till? frågade han hustrun. Gav ni honom in av pulvret som jag ordinerade?

— Ja, det gjorde jag, svarade hustrun gråtande.

— Så mycket som det kan ligga på en 25-öring?

— Ja, men jag hade inte någon 25-öring tillhands, utan tog i stället fem 5-öringar, snyftade hustrun.

Vet du en vän, som du väl tror, far träget att honom träffa.

* * *

Kupolen på observatoriet i Greenwich är gjord av pappersmassa.

Winnipeg, Man., den 30 jan. 1920.
Till innehavaren av
the L. B. Hair Tonic.

Jag har havt svårigheter till följd av torr eksem i tolv år och har sökt bot hos alla slags läkare, men ingen av dem har varit i stånd att bota mig. Uppfinnaren av the L. B. Hair Tonic hörde om mitt sjukdomsfall och började behandla mig. The Tonic renade mitt huvud från alla sår på mindre än två dagar, och nu efter två veckors behandling är mitt huvud helt och hållet renat, och mitt hår växer underbart. Jag rekommenderar därför denna Tonic till var och en, som besväras av eksem, och sådana, som hava litet eller intet hår.

Högaktningsfullt
Hilda Lundgren,
402 Redwood Ave., Winnipeg, Man.

JEFFREY

ICKE I MORGON eller NÄSTA VECKA UTAN I DAG.

"Vad du kan göra i dag, uppskjut icke till i morgon", är en allmän och accepterad maxim i affärsvärlden, och de som icke göra det, lämnas snart efter i kapplöpningen.

Tiden att vårda edra tänder är nu, icke senare. Varje dags försummelse gör det värre. Anfrätning på tänder stannar icke, förrän den stoppas av tandläkare. Och en anfrätt tand sprider sjukan till andra delar av kroppen.

BESÖK MIG GENAST.

DR. C. C. JEFFREY
"Den omsorgsfulle tandläkaren"
Hörnet Logan Ave. och Main Street.

N. B. SWANSON CO.
288 PRINCESS ST., WINNIPEG
Phone G. 3686

Enda Svenska "Mail Order Business" i Canada.

Vi göra Eder härmed uppmärksam på, att vi uteslutande handla med landsorten och att våra priser äro de billigaste. Goda varor föras ständigt på lager och endast av bästa kvalitet.

Prislistor på begäran. Rikt urval av skandinaviska varor. Man kan med fullt förtroende vända sig till N. B. Swanson Co.

Ägg och smör köpas till högsta gällande priser.

288 PRINCESS ST., WINNIPEG
Telefon G. 3686

Förskansa Eder kropp mot FÖRKYLNING
genom dagligt bruk av den storartade hälsogivande, icke-berusande läskedrycken
Maltum Stout

FREDA SIMONSON
Concert Pianist
and
Teacher of Pianoforter
Late pupil of Milan Sokoloff.
Studio: 522 Dominion Street,
Phone Sh. 3573.

Going Up! Going Up! Going Up!
What? Of Course —

IDOG!

1 dollar pr år. Aldrig mera besvär med löspängar för IDOG.

På grund av sjukdom bland tryckeripersonalen kunde icke **Idog** utkomma som vanligt i februari. Denna vecka utgives dock ett stort februari—marsnummer med 24 sidor. Det är möjligt att detta sidoantal bibehålles härefter, således — Going Up!

Se här vad Idog bjuder i detta nummer:

RYSSLAND.

Vad försiggår i detta händelserika land? Vilka strider utkämpas där och vad strider man om? För **vetande** i denna sak hänvänd Eder till **Idog.** Prenumerera genast och ni erhåller detta sista nummer, som ingen svensk borde vara förutan.

"Det nya Rysslands lagar om arbete och arbetsförhållanden", fortsättning, kommer att publiceras i en serie i **Idog**, översatta till svenska av A. J. C.

"The War in Russia" är en på originalspråket införd artikel av de ryska representanterna i Washington och ger en utomordentligt klar inblick i rätta förhållandena.

"Soviet-Ryssland och lilla supen" talar för sig själv, likaså

"Amiral Kolchak och lilla supen".

"En handlingens man" är en biografi om arbetarledaren Carl Berg, Edmonton, av G. H. Silver.

"Esperanto dömt?" av E. L. Holmgren, vederlägger detta påstående.

"Thomas Torild", biografi av Alfred Kämpe,

"Om förebud eller varsel" av Anders Lindvall,

"The Present Economic System", en serie av Dr. Adrian Bonger,

"Ett maningsord", av O. L. Holmgren.

Berättelser:

"Gravöl hos Sydamerikas indianer", intressant, av J. Dalström,

"Zulukaffermissionen", en rolig historia för alla.

Poesi:

"Det är natt därute" ..... Original av G. H. Silver,
"Life's Lessons" ..... Original av "Wadena",
"Idog" ..... Original av "Glada Calle",
"Jag väntar i jubel" ..... Original av Arne,
"Glöm, ty våren kommer" ..... Original, poesi på prosa av Arne,
"Fredssång" ..... Av Edward Wavrinsky,
"Nationalgåvor" ..... Av Mauritz Sterner.

Vidare förekommer ett roligt käseri om storlogemötet, ämnen för diskussioner, redaktionella anmärkningar, nyheter, m. m. m. m.

Svenskar! Idog redigeras av män ur våra egna leder.

Idog säljer inga aktier och kan därför reda sig.

Idog jobbar icke i annonser och kan därför bjuda mera läsestoff än någon annan svensk tidning i Canada.

Idog bygger sin tillvaro på abonnenternas avgifter.

Idog's redaktörer skriva icke för betalning och kunna därför skriva och välja stoff efter deras hjärtans önskan.

Idog skrives på fristunder, sedan arbetsslitet för dagen är över, och innehållet blir därför äkta.

Idog är radikal, konstruktiv och underhållande, sanningsenlig och fri som någon skrift gärna kan vara.

Sänd in din dollar vid första lägliga tillfälle!

Adressera: **The Idog, 325 Logan ave., Winnipeg, Man.**